

**Порівняльна таблиця до Пропозицій президента України щодо проекту
Закону України "Про електронні комунікації" (№3014)**

Редакція, прийнята Верховною Радою України	Пропозиції Президента України	Висновки, обґрунтування	Редакція, запропонована з урахуванням пропозицій Президента
<p>Стаття 8. Електронна регуляторна платформа ...</p> <p>3. Електронна регуляторна платформа забезпечує: ...</p> <p>13) доступ органів державної влади, постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг, користувачів радіочастотного спектра, користувачів ресурсів нумерації, користувачів послуг, постачальників радіообладнання, інших заінтересованих осіб до інформації, розміщеної на електронній регуляторній платформі в обсягах та порядку, передбачених законодавством; ...</p>	<p>1. Регулювання низки питань, що відповідно до Конституції України можуть визначатися виключно на рівні законів, Законом пропонується віднести до законодавства. Як відомо, термін «законодавство» є значно ширшим, оскільки включає як закони, так і підзаконні акти різного рівня. Тому не можу погодитися із пропонуваними посиланнями у Законі на законодавство у випадках, коли Основним Законом держави передбачено регулювання відповідних питань виключно на законодавчому рівні, тобто законом. Так, за Законом електронна регуляторна платформа забезпечує доступ органів державної влади, постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг, користувачів радіочастотного спектра, користувачів ресурсів нумерації, користувачів послуг, постачальників</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p><u>Разом з тим наголошуємо</u>, що зазначені відносини регулюються, зокрема, такими законами України: «Про захист персональних даних»; «Про інформацію»; «Про доступ до публічної інформації»; «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах». Отже, вказані закони передбачають порядок доступу до відповідної інформації. Разом з тим, Закон України «Про захист персональних даних» вже регулює правові відносини, пов'язані із захистом і обробкою персональних даних, і спрямований на захист основоположних прав і свобод людини і громадянина, зокрема права на невтручання в особисте життя, у зв'язку з обробкою персональних</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p>Пункт 13 частини третьої статті 8 викласти в такій редакції: 13) доступ органів державної влади, постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг, користувачів радіочастотного спектра, користувачів ресурсів нумерації, користувачів послуг, постачальників радіообладнання, інших заінтересованих осіб до інформації, розміщеної на електронній регуляторній платформі має надаватися з урахуванням вимог Законів України «Про захист персональних даних», «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» та інших законів України;</p>

<p>4. Доступ до відомостей, що містяться на електронній регуляторній платформі, крім персональних даних та інформації з обмеженим доступом, здійснюється через мережу Інтернет, є відкритим, безоплатним, цілодобовим, доступним у форматі відкритих даних та має враховувати потреби осіб із порушенням зору. Суб'єкт, який подав інформацію, має право безоплатного доступу до неї в повному обсязі, у тому числі до інформації з обмеженим доступом.</p> <p>На електронній регуляторній платформі забезпечується можливість пошуку, формування електронних витягів про постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг <u>з урахуванням вимог законодавства у сфері захисту інформації та захисту персональних даних.</u></p> <p>...</p> <p>5. Відомості, внесені до електронної регуляторної платформи, захищаються відповідно до вимог законодавства у сфері захисту інформації.</p> <p>...</p>	<p>радіообладнання, інших заінтересованих осіб до інформації, розміщеної на електронній регуляторній платформі в обсягах та порядку, передбачених законодавством (пункт 13 частини третьої статті 8).</p> <p>Ураховуючи зміст частин першої – третьої статті 8 Закону, якими визначаються завдання та функції, забезпечення яких покладається на електронну регуляторну платформу, перелік реєстрів та баз даних, до яких забезпечуватиметься доступ через таку електронну платформу, вбачається, що в зазначеній автоматизованій інформаційно-аналітичній системі акумулюватиметься широкий спектр інформації щодо постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, постачальників радіообладнання, користувачів радіочастотного спектра та ресурсів нумерації, користувачів послуг, що включатиме персональні дані, інформацію з обмеженим доступом.</p> <p>Відповідно до Конституції України збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди не допускається, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (частина друга статті 32), а державна таємниця віднесена до захищеної законом таємниці (частина третя статті 32).</p>	<p>даних. Зазначений вище Закон поширюється на діяльність з обробки персональних даних, яка здійснюється повністю або частково із застосуванням автоматизованих засобів.</p> <p>Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» регулює відносини у сфері захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, умови обробки інформації в системі, повноваження державних органів у сфері захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах.</p> <p>Крім того, власник системи забезпечує захист і встановлює порядок доступу з дотриманням вимог відповідних законів, зокрема ЗУ про інформацію, про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах, про захист персональних даних тощо.</p> <p>Вимоги до захисту, в тому числі щодо обробки та доступу, державних інформаційних ресурсів та інформації з обмеженим доступом визначені на рівні Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах».</p> <p>З огляду на це, діючими законами це питання вже врегульовано.</p> <p>Посилання на законодавство, а не лише на Закон вживається в розумінні застосування при реалізації норм</p>	<p>частину четверту статті 8 доповнити новим абзацом такого змісту:</p> <p>Інформація, що обробляється в електронній регуляторній платформі, та програмне забезпечення, яке призначене для обробки цієї інформації, мають відповідати вимогам Законів України «Про захист персональних даних», «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» та інших законів України;</p> <p>абзац четвертий частини п'ятої статті 8 викласти в такій редакції:</p> <p>Відомості, внесені до електронної регуляторної платформи, захищаються відповідно до вимог Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» та інших законів України;</p>
--	--	---	--

	<p>Відтак, обсяги та порядок доступу до інформації, розміщеної на електронній регуляторній платформі, мають визначатися виключно на рівні закону.</p>	<p>Закону і підзаконних нормативно-правових актів розробку та затвердження яких встановлено законами.</p>	
<p>Стаття 19. Права постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг ...</p> <p>1. Постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг мають право на: ...</p> <p>2) отримання у встановленому законодавством порядку доступу до земельних ділянок та інфраструктури для розгортання (створення) та експлуатації електронних комунікаційних мереж, а також планування та розвиток власних електронних комунікаційних мереж; ...</p>	<p>Відповідно до Закону постачальники електронних комунікаційних мереж та/або послуг мають право на отримання у встановленому законодавством порядку доступу до земельних ділянок та інфраструктури для розгортання (створення) та експлуатації електронних комунікаційних мереж, а також планування та розвиток власних електронних комунікаційних мереж (пункт 2 частини першої статті 19). Такий підхід не узгоджується з конституційними гарантіями захисту права власності, за якими право власності на землю гарантується, це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону (частина друга статті 14); право приватної власності є непорушним (частина четверта статті 41); правовий режим власності визначається виключно законом (пункт 7 частини першої статті 92).</p> <p>Тому питання доступу до земельних ділянок та інфраструктури для розгортання (створення) та експлуатації електронних</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p><u>Разом з тим наголошуємо</u>, що у пункті 2 частини першої статті 19 під словами «у встановленому законодавством порядку» маєтись на увазі норми законів, <u>зокрема: стаття 75 Земельного кодексу України, стаття 31 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».</u></p> <p>Разом з тим наголошуємо, що відповідно до частини другої статті 14 Конституції України право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.</p> <p>Передбачене право жодним чином не скасовує гарантії права власності передбачені Конституцією, адже для того щоб таким правом скористатися, постачальники мають керуватися земельним законодавством. <u>У свою чергу, відносини доступу до земельних ділянок та іншої інфраструктури регламентується не тільки законом, але і підзаконними нормативно-правовими актами.</u></p> <p><u>Зокрема, відповідно до частини</u></p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p>Пункт 2 частини першої статті 19 викласти в такій редакції:</p> <p>2) отримання доступу до земельних ділянок та інфраструктури для розгортання (створення) та експлуатації електронних комунікаційних мереж, а також планування та розвиток власних електронних комунікаційних мереж відповідно до вимог, визначених Земельним Кодексом України та іншими Законами України;</p>

	<p>комунікаційних мереж мають визначатися виключно законом.</p>	<p><u>першої статті 4 Земельного кодексу земельне законодавство включає цей Кодекс, інші нормативно-правові акти у галузі земельних відносин.</u></p>	
<p>Стаття 126. Відповідальність за порушення законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр</p> <p>1. Регуляторний орган застосовує такі адміністративно-господарські санкції за порушення вимог цього Закону та виданих відповідно до нього нормативно-правових актів:</p> <p>...</p> <p>Стаття 127. Застосування адміністративно-господарських санкцій</p> <p>...</p> <p>4. Суми стягнених адміністративно-господарських санкцій зараховуються до державного бюджету.</p> <p>...</p> <p>7. Збитки, завдані суб'єкту господарювання у зв'язку з неправомірним застосуванням до нього адміністративно-господарських санкцій, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законодавством.</p>	<p>Законом передбачається застосування регуляторним органом адміністративно-господарських санкцій до суб'єктів господарювання за порушення законодавства про електронні комунікації та радіочастотний спектр (статті 126, 127). При цьому Законом не врегульовано низку питань, що є ключовими при встановленні будь-якого виду відповідальності, зокрема не визначено суб'єкта, який уповноважується розглядати справи про правопорушення та накладати стягнення, строки та порядок розгляду таких справ, строки сплати штрафу, натомість встановлено, що збитки, завдані суб'єкту господарювання у зв'язку з неправомірним застосуванням до нього адміністративно-господарських санкцій, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому законодавством (частина сьома статті 127).</p> <p>Наведене не відповідає Конституції України, за якою засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p><u>Наголошуємо, що враховуючи пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України</u> відповідальність якраз і визначена прийнятим у другому читанні Законом України «Про електронні комунікації».</p> <p>Пропозиції Президента України щодо необхідності визначення суб'єкта, який уповноважується розглядати справи про правопорушення та накладати стягнення, строки та порядок розгляду таких справ уже враховані у статтях 126 та 127 Закону України «Про електронні комунікації», які визначають:</p> <ul style="list-style-type: none"> - повноваження Регуляторного органу щодо застосування адміністративно-господарських санкцій; - строки та порядок розгляду справ. <p>Водночас, дійсно у статті 127 Закону не визначено строку сплати штрафу суб'єктами на яких накладено відповідне стягнення (пропонуємо це доповнення).</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p>Частина четверту статті 127 викласти у такій редакції:</p> <p>«4. Адміністративно-господарські санкції розглядаються та накладаються відповідним рішенням регуляторного органу на підставі актів, складених його посадовими особами.</p> <p>Рішення регуляторного органу про накладення штрафу надається для виконання шляхом надсилання реєстрованим поштовим відправленням або вручення під розписку чи доведення до відома в інший передбачений законом спосіб, який передбачає підтвердження вручення рішення.</p> <p>У разі, якщо вручити рішення регуляторного органу про накладення штрафу немає можливості, зокрема внаслідок відсутності фізичної особи – підприємця за останнім відомим місцем проживання (місцем реєстрації), відсутності посадових осіб чи уповноважених представників постачальника електронних комунікаційних мереж та/або послуг, загального користувача радіочастотного спектра за</p>

	<p>визначаються виключно законом (пункт 22 частини першої статті 92); органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19).</p>	<p>Крім того, статтею 249 Господарського кодексу України визначено, що суб'єкт господарювання має право оскаржити до суду рішення будь-якого органу державної влади або органу місцевого самоврядування щодо застосування до нього адміністративно-господарських санкцій.</p> <p>У разі прийняття органом державної влади або органом місцевого самоврядування акта, що не відповідає законодавству, і порушує права чи законні інтереси суб'єкта господарювання, останній відповідно до статті 20 Господарського Кодексу має право звернутися до суду із заявою про визнання такого акта недійсним. Збитки, завдані суб'єкту господарювання у зв'язку з неправомірним застосуванням до нього адміністративно-господарських санкцій, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами.</p>	<p>відповідною юридичною адресою, рішення регуляторного органу про накладення штрафу вважається таким, що вручене постачальнику електронних комунікаційних мереж та/або послуг, загальному користувачу радіочастотного спектра, через десять днів з дня оприлюднення інформації про прийняте рішення на офіційній сторінці регуляторного органу в мережі Інтернет.</p> <p>У разі, якщо рішення містить інформацію з обмеженим доступом опублікуванню на офіційній сторінці регуляторного органу підлягає витяг з такого рішення за виключенням інформації з обмеженим доступом.</p> <p>Постачальник електронних комунікаційних мереж та/або послуг, загальний користувач радіочастотного спектра, на якого накладено штраф за рішенням регуляторного органу, сплачує його у строк не пізніше, ніж два календарні місяці з дня отримання рішення регуляторного органу про накладення штрафу.</p> <p>Прийняття судом до розгляду заяви про оскарження рішення регуляторного органу зупиняє його виконання до моменту набрання законної сили рішенням суду. Строк виконання рішення регуляторного органу поновлюється з дня набрання законної сили відповідного рішення суду.</p> <p>Протягом п'яти робочих днів з дня сплати штрафу постачальник електронних комунікаційних мереж</p>
--	---	---	---

			<p>та/або послуг, загальний користувач радіочастотного спектру зобов'язаний надіслати до регуляторного органу документи, що підтверджують сплату штрафу.</p> <p>Суми стягнених адміністративно-господарських санкцій зараховуються до державного бюджету».</p> <p>Частина сьому статті 127 викласти в такій редакції:</p> <p>«7. Збитки, завдані суб'єкту господарювання у зв'язку з неправомірним застосуванням до нього адміністративно-господарських санкцій, підлягають відшкодуванню в порядку, встановленому Господарським кодексом України та іншими законами України».</p>
<p>Стаття 19. Права постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг</p> <p>...</p> <p>2. Право власності та право на технічне обслуговування і експлуатацію електронних комунікаційних мереж може належати будь-якій фізичній особі – підприємцю або юридичній особі, незалежно від форм власності, які є резидентами України.</p> <p>Надання електронних комунікаційних мереж та послуг на території України є виключним правом юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, зареєстрованих відповідно до законодавства (резиденти України).</p>	<p>2. За Законом надання електронних комунікаційних мереж та послуг на території України є виключним правом юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, зареєстрованих відповідно до законодавства (резиденти України) (частина друга статті 19).</p> <p>При цьому вимог до структури власності таких суб'єктів Закон не містить.</p> <p>Наведене не враховує, що з метою захисту національних інтересів та національної безпеки України в інформаційній сфері Законом України "Про телекомунікації" (пропонується визнати таким, що втратив чинність) встановлено вимоги</p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p>Відповідно до частини третьої статті 28 Закону України «Про телекомунікації» з метою захисту національних інтересів та національної безпеки України в інформаційній сфері структура власності юридичних осіб - операторів телекомунікацій, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям (крім юридичних осіб державної</p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p>Частина другу статті 19 викласти в такій редакції:</p> <p>2. З метою захисту національних інтересів та національної безпеки України в інформаційній сфері структура власності юридичних осіб - постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування та експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям (крім юридичних осіб державної</p>

<p>...</p> <p>Стаття 28. Прозорість інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікаційних мереж для розгортання високошвидкісних мереж</p> <p>...</p> <p>3. Доступ до зазначеної у частині першій цієї статті інформації надається шляхом:</p> <p>1) оприлюднення її в електронній формі через єдину точку доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій на електронній регуляторній платформі;</p> <p>2) надання володільцем інфраструктури на письмовий запит оператора інформації, відсутньої в єдиній точці доступу до інформації про фізичну інфраструктуру електронних комунікацій. У такому запиті має зазначатися конкретна географічна точка території, на якій планується розгортання високошвидкісних мереж.</p> <p>...</p>	<p>до структури власності юридичних осіб – операторів телекомунікацій, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, за якими у структурі власності таких юридичних осіб на усіх рівнях ланцюга володіння корпоративними правами не має бути юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, зареєстрованих в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також осіб без громадянства; фізичних і юридичних осіб, які є резидентами країни, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, а також юридичних осіб, учасниками (акціонерами) яких є такі юридичні або фізичні особи (частина третя статті 28).</p> <p>З огляду на поточні та прогнозовані загрози національній безпеці та національним інтересам України з урахуванням зовнішньополітичних та внутрішніх умов, визначені Стратегією національної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392, вбачається необхідним збереження існуючого в Законі України "Про телекомунікації" підходу до визначення структури власності відповідних суб'єктів.</p>	<p>форми власності), має відповідати таким вимогам:</p> <p>а) у структурі власності юридичних осіб - операторів телекомунікацій, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, на усіх рівнях ланцюга володіння корпоративними правами не має бути: юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, зареєстрованих в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також осіб без громадянства; фізичних і юридичних осіб, які є резидентами країни, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, а також юридичних осіб, учасниками (акціонерами) яких є такі юридичні або фізичні особи; політичних партій, профспілкових, релігійних організацій та юридичних осіб, які вони заснували; громадян, які за вироком суду відбувають покарання у місцях позбавлення волі або визнані судом недієздатними;</p> <p>б) кінцевим бенефіціарним власником (кінцевими бенефіціарними власниками) юридичних осіб - операторів телекомунікацій, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і</p>	<p>форми власності), має відповідати таким вимогам:</p> <p>а) у структурі власності юридичних осіб - постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, на усіх рівнях ланцюга володіння корпоративними правами не має бути: юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, зареєстрованих в офшорних зонах, перелік яких затверджений Кабінетом Міністрів України, а також осіб без громадянства; фізичних і юридичних осіб, які є резидентами країни, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, а також юридичних осіб, учасниками (акціонерами) яких є такі юридичні або фізичні особи; політичних партій, профспілкових, релігійних організацій та юридичних осіб, які вони заснували; громадян, які за вироком суду відбувають покарання у місцях позбавлення волі або визнані судом недієздатними;</p> <p>б) кінцевим бенефіціарним власником (кінцевими бенефіціарними власниками) юридичних осіб - постачальників електронних комунікаційних мереж та/або</p>
---	--	--	---

		експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадяни України).	послуг , які здійснюють діяльність з надання послуг з технічного обслуговування і експлуатації багатоканальних цифрових мереж ефірного теле- та радіомовлення із загальнонаціональним покриттям, може бути виключно громадянин України (громадяни України).
<p>Стаття 119. Захист інформації про кінцевого користувача та надані електронні комунікаційні послуги</p> <p>...</p> <p>2. Інформація про електронні комунікаційні послуги, отримані кінцевим користувачем, може надаватися у випадках і порядку, визначених законом, за наявності рішення суду. В інших випадках зазначена інформація може поширюватися лише за наявності попередньої згоди кінцевого користувача, вираженої у письмовій або будь-якій іншій формі, що дає змогу зробити висновок про факт надання ним згоди.</p> <p>Стаття 121. Умови надання доступу до інформації у передбачених законом випадках</p> <p>1. Доступ до інформації про споживача, факти надання електронних комунікаційних послуг, у тому числі до даних, що обробляються з метою передачі такої інформації в електронних комунікаційних мережах,</p>	<p>3. Законом пропонується встановити, що:</p> <p>інформація про електронні комунікаційні послуги, отримані кінцевим користувачем, може надаватися у випадках і порядку, визначених законом, за наявності рішення суду. В інших випадках зазначена інформація може поширюватися лише за наявності попередньої згоди кінцевого користувача, вираженої у письмовій або будь-якій іншій формі, що дає змогу зробити висновок про факт надання ним згоди (частина друга статті 119);</p> <p>доступ до інформації про споживача, факти надання електронних комунікаційних послуг, у тому числі до даних, що обробляються з метою передачі такої інформації в</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p><u>Враховуючи цю пропозицію, ми переписуємо норми КПК до Закону</u></p> <p><u>Наголошуємо на тому</u>, що положення Закону України «Про електронні комунікації» прийнятого у другому читанні відповідають вимогам Кримінально процесуального кодексу України (далі – КПК).</p> <p>Розпочаті до постанови ухвали, в кінцевому результаті проведення негласної слідчої дії буде виключно на підставі ухвали слідчого судді. В протилежному випадку дії повинні бути припинені (ч.3 ст. 250 КПК)</p> <p>Стаття 250. Проведення негласної слідчої (розшукової) дії до постановлення ухвали слідчого судді</p> <p>1. У виняткових невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та запобіганням вчиненню тяжкого або особливо тяжкого злочину, передбаченого розділами I, II, VI, VII (статті 201 та 209), IX, XIII, XIV, XV, XVII Особливої частини Кримінального</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p>частину другу статті 119 викласти в такій редакції:</p> <p>«2. Інформація про кінцевого користувача та надані йому послуги, у тому числі інформація про отримання послуг, їх тривалість, обсяг, маршрути передавання, мережеві ідентифікатори, може надаватися за наявності рішення суду, слідчого судді у випадках і порядку, визначених законом та/або у виняткових невідкладних випадках, що вимагають екстрених дій державних органів у порядку та спосіб, встановлені Кримінально-процесуальним кодексом України. Постачальникам електронних комунікаційних мереж та/або послуг забороняється здійснювати фіксацію власними технічними засобами електронних комунікацій змісту інформації, що передається та/або отримується кінцевим користувачем, або її поширення без попередньої згоди кінцевого користувача, вираженої у письмовій або будь-якій іншій формі,</p>

<p>здійснюється виключно на підставі рішення суду, слідчого судді у випадках та порядку, передбачених законом.</p> <p>...</p>	<p>електронних комунікаційних мережах, здійснюється виключно на підставі рішення суду, слідчого судді у випадках та порядку, передбачених законом (частина перша статті 121). Відповідно до Конституції України ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України; не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (частини перша, друга статті 32).</p> <p>Так, у виняткових невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та запобіганням вчиненню тяжкого або особливо тяжкого злочину, Кримінальним процесуальним кодексом України передбачено можливість розпочати проведення негласного заходу до постановлення ухвали слідчого судді (стаття 250).</p> <p>Таким чином, у наведених положеннях Закону не враховано ситуацій, що вимагають екстрених дій державних органів у разі загроз національній безпеці, економічному добробуту та правам людини.</p>	<p>кодексу України, негласна слідча (розшукова) дія може бути розпочата до постановлення ухвали слідчого судді у випадках, передбачених цим Кодексом, за рішенням слідчого, узгодженого з прокурором, або прокурора. У такому випадку прокурор зобов'язаний невідкладно після початку такої негласної слідчої (розшукової) дії звернутися з відповідним клопотанням до слідчого судді.</p> <p>2. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами статті 248 цього Кодексу.</p> <p>3. Виконання будь-яких дій з проведення негласної слідчої (розшукової) дії повинно бути негайно припинено, якщо слідчий суддя постановить ухвалу про відмову в наданні дозволу на проведення негласної слідчої (розшукової) дії. Отримана внаслідок такої негласної слідчої (розшукової) дії інформація повинна бути знищена в порядку, передбаченому статтею 255 цього Кодексу.</p> <p>Стаття 246 КПК</p> <p>2. Негласні слідчі (розшукові) дії проводяться у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб. Негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені статтями 260, 261, 262, 263, 264 (в частині дій, що проводяться на підставі ухвали слідчого судді), 267, 269, 270, 271, 272, 274 цього Кодексу, проводяться</p>	<p>що дає змогу зробити висновок про факт надання ним згоди.</p> <p>частину першу статті 121 викласти в такій редакції:</p> <p>1. Доступ до інформації про споживача, факти надання електронних комунікаційних послуг, у тому числі до даних, що обробляються з метою передачі такої інформації в електронних комунікаційних мережах, здійснюється «на підставі рішення суду, слідчого судді у випадках та порядку, передбачених законом та/або у виняткових невідкладних випадках, що вимагають екстрених дій державних органів у порядку та спосіб, що встановлені Кримінально-процесуальним кодексом України.</p>
--	--	---	--

		<p>виключно у кримінальному провадженні щодо тяжких або особливо тяжких злочинів.</p> <p>3. Рішення про проведення негласних слідчих (розшукових) дій приймає слідчий, прокурор, а у випадках, передбачених цим Кодексом, - слідчий суддя за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором. Слідчий зобов'язаний повідомити прокурора про прийняття рішення щодо проведення певних негласних слідчих (розшукових) дій та отримані результати. Прокурор має право заборонити проведення або припинити подальше проведення негласних слідчих (розшукових) дій.</p> <p>4. Виключно прокурор має право прийняти рішення про проведення такої негласної слідчої (розшукової) дії, як контроль за вчиненням злочину.</p> <p>Стаття 261 КПК - 1. Накладення арешту на кореспонденцію особи без її відома проводиться у виняткових випадках на підставі ухвали слідчого судді.</p> <p>Стаття 263 КПК</p> <p>1. Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж (мереж, що забезпечують передавання знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого виду між підключеними до неї телекомунікаційними мережами доступу) є різновидом втручання у приватне спілкування, яке проводиться без відома осіб, які</p>	
--	--	---	--

		<p>використовують засоби телекомунікацій для передавання інформації, на підставі ухвали слідчого судді, якщо під час його проведення можна встановити обставини, які мають значення для кримінального провадження.</p> <p>Стаття 264 КПК</p> <p>1. Пошук, виявлення і фіксація відомостей, що містяться в електронній інформаційній системі або їх частин, доступ до електронної інформаційної системи або її частини, а також отримання таких відомостей без відома її власника, володільця або утримувача може здійснюватися на підставі ухвали слідчого судді, якщо є відомості про наявність інформації в електронній інформаційній системі або її частині, що має значення для певного досудового розслідування.</p> <p>Наголошуємо на тому, що у статті 250 КПК передбачено, що у виняткових невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та запобіганням вчиненню тяжкого або особливо тяжкого злочину, передбаченого розділами I, II, VI, VII (статті 201 та 209), IX, XIII, XIV, XV, XVII Особливої частини Кримінального кодексу України, негласна слідча (розшукова) дія може бути розпочата до постановлення ухвали слідчого судді.</p> <p>В той же час, у частині четвертій статті 268 цього кодексу передбачено єдиний</p>	
--	--	---	--

		<p>випадок застосування статті 250 без постанови слідчого судді: «4. Установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу до постановлення ухвали слідчого судді може бути розпочато на підставі постанови слідчого, прокурора лише у випадку, передбаченому частиною першою статті 250 цього Кодексу.» Звертаємо увагу на те, що інформація яка надається операторами в межах статті 119 та статті 121 прийнятого у другому читанні Закону України «Про електронні комунікації» не містить інформації про місцезнаходження радіоелектронного засобу, а виключно інформацію про надані послуги. Оператори не мають інформації про місцезнаходження радіообладнання та не мають технічних засобів для визначення такої інформації в межах своєї господарської діяльності. Таку інформацію без постанови слідчого судді можуть встановлювати самі правоохоронні органи власними технічними засобами на виконання ст. 250 КПК.</p>	
<p>Стаття 24. Порядок позасудового розгляду спорів та прийняття рішень ... 7. Рішення, прийняті регуляторним органом у ході розгляду спору, за наслідками розгляду спору, а також про застосування тимчасових заходів захисту прав заявника є виконавчими</p>	<p>4. За Законом рішення, прийняті регуляторним органом у ході розгляду спору, за наслідками розгляду спору, а також про застосування тимчасових заходів захисту прав заявника, є виконавчими документами, обов'язковими до виконання сторонами спору (частина сьома статті 24).</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p><u>Разом з тим, наголошуємо, що</u> В цьому Законі описувати форму рішення регуляторного органа не вбачається доречним, оскільки, наразі, ці питання будуть враховані у ЗП про регулятора.</p>	<p><i>Пропозицію враховано</i></p> <p>7. Рішення, прийняті регуляторним органом у ході розгляду спору, за наслідками розгляду спору, а також про застосування тимчасових заходів захисту прав заявника є виконавчими документами відповідно до Закону України «Про виконавче</p>

<p>документами, обов'язковими до виконання сторонами спору.</p> <p>61) частину першу статті 3 Закону України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами) доповнити пунктом 6¹ такого змісту:</p> <p>"6¹) рішення, прийняті регуляторним органом у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра за наслідками позасудового врегулювання спору, а також рішення про застосування тимчасових заходів захисту прав заявника та рішення про накладення адміністративно-господарських санкцій";</p>	<p>Також Законом пропонується рішення, прийняті регуляторним органом у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра за наслідками позасудового врегулювання спору, а також рішення про застосування тимчасових заходів захисту прав заявника та рішення про накладення адміністративно-господарських санкцій віднести до виконавчих документів, що підлягають примусовому виконанню, визначених статтею 3 Закону України "Про виконавче провадження" (пункт 61 розділу XIX "Прикінцеві та перехідні положення").</p> <p>При цьому вимог до виконавчого документа, зокрема щодо його змісту та оформлення, порядку прийняття відповідних рішень, строку пред'явлення до виконання Закон не містить. Не визначено також і зміст тимчасових заходів захисту прав заявника, підстави їх застосування та спосіб реалізації.</p> <p>Такий підхід не відповідає принципу юридичної визначеності, що є складовим конституційного принципу верховенства права, тому не може бути підтриманий.</p>	<p>Необхідність надання статусу рішенням регуляторного органа з питань розгляду спорів, в першу чергу, викликано, нагальністю та специфічністю питань, які будуть досліджуватись, аналізуватись, зокрема, і технічних, при прийнятті таких рішень.</p> <p><u>Відтак, набуття рішеннями регуляторного органа статусу виконавчих документів, сприятиме швидшому врегулюванню та вирішенню існуючих спорів.</u></p>	<p>провадження» та обов'язковими до виконання сторонами спору.</p>
<p>4. До приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом чинні нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.</p>	<p>5. За Законом до приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом чинні нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону (пункт 4</p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p><u>Наголошуємо, що</u></p> <p><u>Пункт 4 розділу пункт 4 розділу XIX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону прийнятого у другому читанні</u></p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p>Пункт виключити</p>

розділу XIX "Прикінцеві та перехідні положення").

Наведене фактично створює пріоритет Закону, що розглядається, над іншими законами України, у тому числі й Конституцією України.

Застосування такого підходу порушує принцип верховенства права, за яким Конституція України має найвищу юридичну силу; закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8), може призвести до довільного розуміння як положень Закону, що розглядається, так і інших законодавчих актів.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що принципи правової визначеності, ясності і недвозначності правової норми є визначальними елементами верховенства права, оскільки інше дає підстави для довільних тлумачень законодавчих норм та створює підґрунтя для порушення прав учасників правовідносин (рішення від 22 вересня 2005 року № 5-рп, від 29 червня 2010 року № 17-рп, від 11 жовтня 2011 року № 10-рп).

відповідає вимогам нормопроектної техніки, які визначені Правилами оформлення проектів законів та основні вимоги законодавчої техніки (Методичні рекомендації) Апарат Верховної Ради України (Видання четверте, виправлене і доповнене - 2014 рік)

Для прикладу:

у Законі України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)»

Розділ V Прикінцеві положення

...

3. Встановити, що до приведення законодавства у відповідність із Законом України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» закони та інші нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

у Законі України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» (прийнятий ВРУ 14.07.2020).

Прикінцеві та перехідні положення

.....

2. До приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

у Законі України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від

		<p>корупційних та інших злочинів» (прийнятий ВРУ 10.11.2015). Прикінцеві та перехідні положення 2. До приведення у відповідність із цим Законом законодавчі та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.</p>	
<p>42) у Загальнодержавній цільовій програмі захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на 2013–2017 роки, затвердженій Законом України "Про Загальнодержавну цільову програму захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на 2013–2017 роки" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 19–20, ст. 173): у підпункті 29 пункту 2 розділу III "Заходи і завдання Програми" слова "інформаційно-телекомунікаційної системи Міністерства надзвичайних ситуацій України" замінити словами "інформаційно-комунікаційної системи Державної служби з надзвичайних ситуацій України"; у додатку 2 до Загальнодержавної цільової програми захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на 2013–2017 роки:</p>	<p>6. Пропоноване Законом внесення змін до Загальнодержавної цільової програми захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру на 2013 – 2017 роки та Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України на 2013 – 2017 роки, затверджених відповідними законами України (підпункти 42 та 48 пункту 3 розділу XIX "Прикінцеві та перехідні положення"), вбачається недоцільним, оскільки визначений період дії названих програм (2013 – 2017 роки) закінчився.</p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p>Наголошуємо, що Закони, якими затверджені програми, мають вади нормотворчості – не встановлений кінцевий термін їх дії, тому до сих пір є чинними. <u>Для правильного застосування норм і виключення різнотлумачень і пропонувалися зміни до них при зміні назви термінів, що в них вживаються.</u> Кожне нормативне положення має бути чітко викладено і сформульовано таким чином, щоб не виникало сумніву стосовно строку дії в часі. Якщо дія закону або його окремих норм обмежена певним строком, це обов'язково зазначається. Наприклад, Закон України «Про запровадження в порядку експерименту єдиного (фіксованого) податку для сільськогосподарських товаровиробників» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 25, ст. 147): «Стаття 9. Прикінцеві положення</p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p>підпункти 42 та 48 пункту 3 розділу XIX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону виключити</p>

<p>у пункті 22 слова "телекомунікаційної системи" замінити словами "інформаційно-комунікаційної системи";</p> <p>у пункті 29 слова "інформаційно-телекомунікаційної системи МНС України" замінити словами "інформаційно-комунікаційної системи ДСНС України", а слова "телекомунікаційними мережами" – словами "електронними комунікаційними мережами";</p> <p>48) у Загальнодержавній цільовій науково-технічній космічній програмі України на 2013–2017 роки, затвердженій Законом України "Про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми України на 2013–2017 роки" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20–21, ст. 725):</p> <p>в абзаці третьому розділу "Шляхи і способи розв'язання проблеми" слово "телекомунікаційних" замінити словами "електронних комунікаційних";</p> <p>у тексті Програми слова "телекомунікаційні послуги", "системи телекомунікації", "телекомунікаційні мережі" в усіх відмінках замінити відповідно словами "електронні комунікаційні послуги", "системи електронних комунікацій", "електронні комунікаційні мережі" у відповідному відмінку;</p>		<p>1. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування і діє по 31 грудня 2000 року».</p> <p>Негативний приклад. Закон України «Про зупинення спаду сільськогосподарського виробництва та продовольче забезпечення країни у 1997-1998 роках». Незважаючи на таку назву, в самому Законі не дано застережень щодо його дії в часі.</p>	
---	--	---	--

<p>пункт 2 колонки "Найменування завдання" додатка 2 до Програми викласти в такій редакції: "2. Удосконалення космічних систем електронних комунікацій та навігації";</p> <p>пункт 2 колонки "Найменування завдання" додатка 3 до Програми викласти в такій редакції: "2. Удосконалення космічних систем електронних комунікацій та навігації";</p>			
	<p>7. Закон також містить низку технічних недоліків. У тексті Закону зазначено різні назви однієї і тієї ж регіональної міжнародної організації – Європейська конференція адміністрацій пошт та електров'язку (частина друга статті 37, пункт 2 частини першої статті 39, пункт 2 частини другої статті 42) та Європейська конференція адміністрацій зв'язку (частина перша статті 63, частина друга статті 69). Посилання у пункті 23 частини першої статті 6 Закону на Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, не узгоджується із назвою цієї Угоди, зазначеною у Законі України від 16 вересня 2014 року № 1678-VII, яким її було ратифіковано. Абзац сьомий частини другої статті 46 містить посилання на пункт 6 частини другої цієї статті. Проте частина друга статті 46 містить лише 5 пунктів.</p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p>Технічні недоліки підлягають виправленню</p> <p>(планувалося врахувати змінами при прийнятті законопроекту про регулятора)</p>	<p>Пропозицію враховано</p> <p>Частина четверту статті 51 викласти в редакції; «4. Заява ліцензіата про продовження строку дії ліцензії має бути подана не раніше здійснення регуляторним органом оцінки, передбаченої частиною другою цієї статті, і не пізніше ніж за чотири місяці до закінчення строку дії ліцензії.</p> <p>Заява, подана з порушенням зазначених у цій частині строків, не розглядається.»</p> <p>В частині шостій статті 91 слово «кумулятивно» замінити словом «кумулятивно».</p>

	<p>Пункт 2 частини першої статті 47, а також пункт 4 частини другої статті 48 містять посилання на частину другу статті 44, пункт 4 частини першої статті 51 – на статтю 60, пункт 5 частини другої статті 53 – на частину другу статті 60, якими регулюються інші питання, ніж у положеннях, що до них відсилають.</p> <p>Пропонована нова редакція статті 75 Земельного кодексу України (абзаци дев'ятий – п'ятнадцятий підпункту 2 пункту 3 розділу ХІХ "Прикінцеві та перехідні положення") викладено з орфографічними та стилістичними помилками.</p> <p>Наведений перелік не є вичерпним. Такі недоліки унеможливають однозначне розуміння положень Закону, що ускладнюватиме застосування його положень на практиці, а в окремих випадках положення Закону взагалі не можна буде реалізувати.</p> <p>Ураховуючи викладене, пропоную Закон України "Про електронні комунікації" доопрацювати з метою приведення його положень у відповідність з Основним Законом держави, усунення існуючих прогалин та недоліків.</p>		
--	--	--	--